

~~D. O. huyng.~~

~~9th. R.~~

Qu KI.

1392.

(teljes)

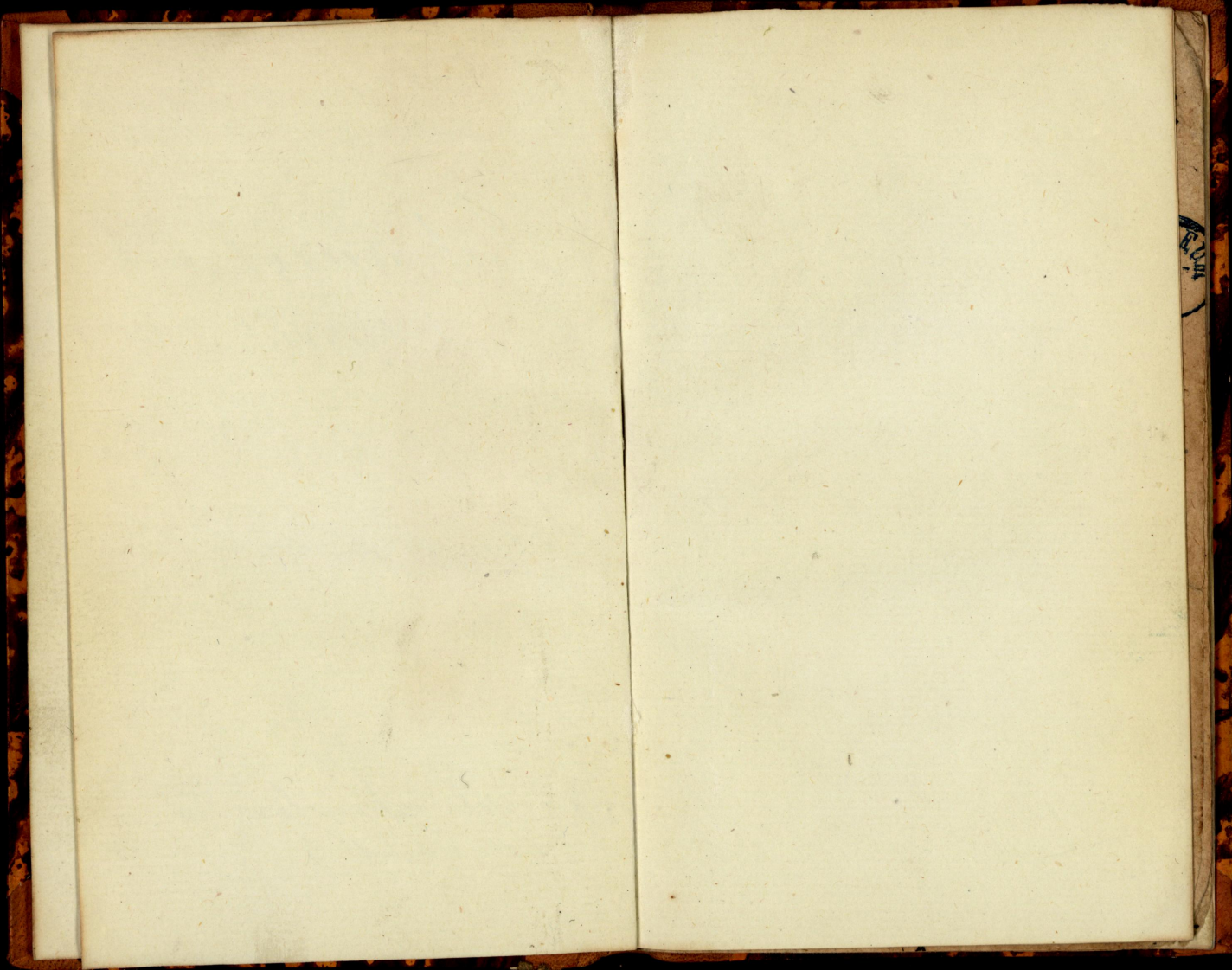
1392

Felvinczy György,
~~Szentmártoni~~ Bodó János:

Kalmaroknak..
.... ditsireti.

Lötse, 1690. sr.

(8 level. Sándor J.
nem emliti.)

K

UZE
YV-
RA

S
et-
an
k:
ola

or.
i,
z-
fa

il,
ok
n-
l

n
k:
y

o
n-i

^{Az}
TISZTES és NEMES
K A L M A R O K N A K

^{Avagy}
ARUS EMBEREKNEK

illendő ditsireti.

Nóta: *A Szent Irásmondgya,*

Mmár sok újságok, Mind jók s'
mind hivságok Füleinkben zenget-
tek: Kik néha bánatot, Mely ugyan
megharott, Szíveinkből elvóttek:
De ezt mind el-hadták, Eddig a' Poeták, s' Róla
tsak szót sem tóttek.

2. Hogy a' Kalmári rend, Ki haszonnak ör-
vend, Mitsoda betsűben áll: Melynek ditsireti,
Akar ki hiheti, Naponkintárad, s' nem száll: Hasz-
nai pediglen, Többek mint fejedem, Ki kopasz
nem vagy, haj szál.

3. Kilentz Musák közzül, Bár azt kifellyeb ül,
Hi hinám-is tanátsul: Lantyát egyengető, Sok
nótát pengető Polymniát Tolmátsul: Hogy len-
ne segedem, s' Bővitne beszédem, Még-is marad-
nék hátul.

4. De bár hija legyen, Még sem léfszen szégyen
Róllok én beszédemnek: Ki meg-felellyen ennek:
Vallom ez Enekkal, Hogy az Istenekkel. Egy
társaságban élnek.

5. Ki vólna közzüllünk, Midőn réten fülünk,
Olyan észrelen s' bolond? Hogy el-hinné men-i.

tést, mint Fudaza a' kést, Kit Markalfnál lenni mond: De hogy el-hidd rólok, Valamiket szóllok, Nékem nem igen nagy gond.

6 Kiknek hírek nevek, hogy a' jóban hévek ámbar tapodtatnék-is: De nem úgy mint szalma, Hanem miként Palma, Fel-emelkednék még-s, Mint Foenix hamvából, Ki meg-égett, abból Más nőne sokkal szebb is

7. De én nem olly Kalmárt, Ertek, ki tsak ott járt, Hól köldökét el-hadta: Hanem mint ki Grétzet, Mind peniglen Bétset, Nyereffeggel meg járta: Mert nagyon ollyan-is Csak ez országban-is, Ki Miriszlót sem látta.

8 Hanem városinkban, Egyegy kis kunnyókban, Arnyék alatt kuttognak: Egy kitsiny gálitzkő, Timsó matááz vagy tő, Mikenyett hirt futtognak: Ez nem igaz Kalmár, Mert sokat meg-tsalt már, Illy nevet tsak rá fognak.

9 Rendit azért ki-ki, Bár légy-is valaki, Beszedemnek bár vizsgál: Mert nem esik jódra, Hogy Zoilus módra, Csak ok-nélkül meg piszkáld: Hól leled hibásnak, Ne mond addig másnak, Mig előmbe ne számláld.

10. Ládd é hogy a' nap-is, Még szinte délben-is, Sokszor látszik homályban: Kiváltképpen penig, Mikor az ég nem vig, Az esős idő tajban: Mert hig eget felleg Sótétítette meg, Egyéb semmi nints abban.

11. Igy az elme néha, Oly fetét és léha, Bár légyen-is jó főben: Mint hól nap és tsillag, Egyaránt nem villag, Túdod minden időben, Elmédnek te se hidgy, Ok-nélkül meg se szidgy, s' Reáérz jövendőben.

12. De a, mit igézek, Noha fejen térek, Egy kevesse mellőlle: Légy varakozásban, Majd ez kis írásban, Halhatz bővön felőlle: Bár légy olly ki fen pök, De ha fejed nem tők, Tanulhatz-is belőlle.

13. En nem vagyok Kalmár, Elmém nem-is ott jár, Hogy arra ízert tehessek: Mert űdöm három tiz, Töllem el-folyt mint viz, Inas de mint lehessek? Nem tudom külömben, Tudatlan kezemben, Lótót-is mint vehessek.

14. Nem is az a' szándék, Hogy tollók ajándek, Tenyeremet tisztellye: Hanem hogy mi lehet, Világon szebb élet, Elmém miként fel-lellye: Erre az indított, s' Minerva tanított, Pennám hogy énekellye.

15. Egeket forgató, s' Természet megható, Nagy erejű Plánéták: Kik minden rendeknek Földi embereknek, Erkölsöket ki-szabták: Hatalmas vezérül, (Ki Kalmárokhöz fül) A' nagy Jupitert hadták.

16. Mert ő kegyefségnek, s' Kivánt edgyeffegnek, Tündöklő Kalauzza: Azt is ő magához, (Ha nem fajzott fához) A' ki nem akar huzza: s' Közli velle javát, Sok bánatnak továt, Az illy ember nem úszza.

17. De kit Mercurius, Vagy Márs vagy Saturnus, Dolgaiban igazgat: Vigságot nem akar, Venus vig; de hamar, Szerentsédben meg-szaggat: Az olly ember penig, Szerentsés mind végig, Ki Jupitertől halgat.

18. Azért minden Aros, Ha nem akarz káros járás-kelésben lenni: Ne szány áldozatot (Ki,

illy vezért adott) Az ég Urának tenni: Így fogsz szép puhán sült, Es fejéren kézfűlt, Buza kenyere enni.

19. Bár azon se légy bús, Hogy a' kenyér és hús, Meg-szűköllyön házadnál: Mert a' ki lételetád, Itallal tölti szád, Kenyér s' hús nagyon annál: A ki kapál tsépél, Szánt és magot vét-el, Még annak is adhatnál.

20. De mi haszszon kinnal, s' ilyen szakatt innál, Örök éltig aggodni? Csépen, kapán, sarlón, Kaszával nyirt tarlón, Tanulsz tsak átkozódni: Még rabot is szoktak, Kit nagy tsinon fogtak, Néha-néha meg-öldni.

21. Bizony bódog s' áldott, Kit Isten úgy látott, Hogy ülhet az árnyékon: Nem hajt igán marhát, Nem von mezőn kaszát, Nem görbedez tőn s' ollón: Mint az eszes Kalmár, Ki pénz tsak helyben vár, Noha nem idzad tarlón.

22. Eő általok szokott, Sokszor jeles dolgot, Az Isten végben vinni: Kit te kevély szivel, Nem egyenes hivel, Ha nem akarnál hinni: Tekintsd-meg Josephet, Dolga miként esett, Eők nem hagyák el-vezni.

23. Jakóbnak ez hűvebb, Többinél kedvesebb, s' Leg-szebb szülöttje-is vólt: Bátyjai gyűlöltek, Kik álmából érték, Hogy nekik igazat szólt: Isten után Kalmárt, Imádott hogy ott járt, s' Enyettek kútban nem hólt.

24. Ládd-e hogy az Isten Ditsősége itten, Kalmár által öregbült: Hogy éhségben mind el ne veszfzen Izrael, Joseph udvarában gyűlt: Aegyiptum országban, Midőn méltóságban, s' Kiráfságban űlt.

25. Az mely igiretet, Az Abrahámnak tett val Isten régenten: Az bé-tölt Isákban. Hogy magva világban, Olyan számtalan leszen: A' Tenger mely gazdag Fővénnel, és tsillag, Mennyi nagyon az égen.

26. Ennek az Isákban, A' tizra szent ágban, Már majd vége szakadott: Mert Isten a' bűnért, E' Nemzettől el-tért, Illy áldást másnak adott: Hogy Agárra szállyon, s' Ur szava meg-állyon, Ismaelben akadott.

27. Melly hogy szaporodgyék, s' Fellyebb gyarapodgyék, Mint a' Sáriai magva: Az Isten egy Kalmárt, Tamaszt, ki soknak árt, Kivel majd e' föld rakva: Ez a' nagy Mahumet, De lásd miket tehet, Ha szemed nints bé-fogva.

28. Ez hogy vala gyermek, Egy Arus-embernek, Adá magát szolgál: Gazdája meg halván, Afzfzonyára szálván, Gazdaggá lőn azontúl: Nadgyá nevedék, s' Királlyá téteték, Az Agarnusoktul.

29. Az Titkos látásban, János az Irásban, Tizen-nyóltz részben írja: Hogy a' Bábyllonnak, Az hol sok vért ontnak, E' leszen edgyik jajja: Midőn a' sok Kalmárt, Ki eddig köztök járt, Az Ur tollók el-vonnya.

30. De méltóságokról, s' Magok jóságokról, Mi szükség többet szólnom: Mert a' bors-is magát, Szegfű-is jó szágát, Ditsireti úgy hallom: Nintsen-könyebb út, Kin betsüllethez jut, Akarki-is azt vallom.

31. Földnek Fejedelmi, János azt beszéli, Az meg-nevezett könyvben: Nem semmi személy ez

Kit Irás így neves, De van nagy bösülletben: A' ki Irást tudsz látsz, Más Mivest ott nem látsz, Lenni illy nevezetben.

32. Végy melléd egy Kalmárt, Ki fok Országot járt, s' Menný idegen Országba: Szálly bár Uri házhoz, Vagy közös Gazdához, Vendég-fogadó házba: Meg-ládd mint tisztelik, Mert jeléről hiszik, Hogy vagy on turbájába.

33. Urakhoz is ha jut, Mindgyarást híre fut, Hogy jutott Arus ember: Serényen mosdattyák, Mert körmeit láttyák, Hogy nem fogta-meg a' tser: Varga több mivessel, Ne forogj ott késsel, Mert nem jó te reád szer.

34. Tettek tsinos tiszta, Mert másra nem bizta, Edgyik is a' meg-mosdást: Köntösök jó szagu, Járnak mint Esau, Így vették-el az áldást: Fegyverek úgy villag, Mint az hajnal tsillag, Nem tart edgyik-is rosdást.

35. Mennyi fokadalom, Vétel és adalom, Ez kis Országban esk: Ott elébb a' Kalmárt, (De ritkán a' Timárt) Fövebb Rendek keresik: Vásárt tudakozzák, Mikor szabadittyák, s' Harangszót ugyan lesik.

36. Bóltokban ha bé-mégy, Nem három ott s' nem négy, Mire szemeidet vésd: Hogy ha mit elő-ád, Gondolkodás jó rád, Abból melyiket szerezd: Most im ezt javallod, De a' mást-is kárlod, Nem tudod le mint tehéd.

37. Osztan hogy vásárlasz, Az után meg-állasz, a' szépséget szemléled: Onnat nehezen válsz, Ha tudsz inkább tréfálsz, Nem érti más azt véled: Végre hogy kül kerülsz, Csudálkozván el-ülsz, Mint meg-éhült a' béled.

38. Ott fok drága posztók, Köz rendet me-
osztók: az Uri méltoságtól: Melly noha nállók
bő, De meszse földről jó, Az ő serény voltok tol:
Kikért ha nem menne Kalmár, Ur-is venne Gubát
az Oláhoktól.

39. Ott Bibor és bársony, Tafota szép vékony,
De kitsint adnak óltsón: Kamuka és atlatz, Kik-
ért ha pénzt nem adtz, Ott maradnak a' póltzón:
Selyemnek fok száma, Ki sódrött ki síma, Kiket
csak rút bogár fon.

40. Elég van ott skárlát, Mind lazur s' mind
gránát, Rásza s' Angliában szőtt: Kanavázt faj-
landis, Remek és közlandis, Kisnitzer, s' Braszlo-
ból jött: Csimmazin perpéta, Jó Braszai s' aba,
De mind juhok hátán nőtt.

41. Ezek ugyan szépek, De még-is nem éppek,
Hanem hijokkal vadnak: Kikre finört gombot,
Füzöt ismét majtzot, Nem csak Gomb-kötök ad-
nak: Hogy sem utánnok jársz, Bóltban készen
találsz, Jövő hét nem kell annak.

42. De hát mennyi gyóltst, Nagy árrut és ól-
tsot, Találhatni ugyan ott: Fátyolt patyolator,
Buja szóttet és ott, Találhatz tsilyán gyóltst:
Sikast Papirofsit, Gyapot, Segesvárit, Gallert és
szinedóft.

43. Mind ezeket ha vészsz, Még sem leszsz
inged kész, Varratlan belé nem buszsz: Csipke
retze tzerne, Galand és pántlika, Bóltban ezek-
ért pénz tsúfz: Mert ki mély vízben száll, Külöm-
ben belé hal, Vagy meg-íszza, vagy ki-úsz.

44. Hát a' festet vázznak, Kik-is majd úgy zöl-
den kéken, Vereffen s' ég-szinen, Nyári bélének

alók: Ezek bagaziák, Kikből ha akarják, Léfsz-
nek hadi lobogók.

45. Mikoron a' beteg, Bővön eleget nyeg,
s' Lelke testről meg-vál: Az illy atyánkfíát, An-
nyánk férjét s' fiat, Ha el-vitte az halál: Arra kell
bakatsin, Mert az gyászt jedző szín, s' ember azt
bóltban talál.

46. De mind e' szép ruhák, Lengetégek s' pu-
hák, Hát hideg ellen mit télsz? Ha nagy Ur vagy
nufztot, Nem kit Báts le nyúzott Kosról, köntö-
södre vélsz: Vagy róka torok áll, Vagy penig
hiuz mál, Gyakorta a' bóltban kész.

47. E' széles világon, Mennyi Deák vagyon,
Nem ir az mind táblára: Mert az Arufoknál, Pa-
pyrossat talál, s' Nem nagy annak az árra: Egy
pénzen annyit vélsz, Hogy egy Ország el-vész,
Ugy tehetz pennát arra.

48. Ehez de mi szer kell, Azt is vened ott
kell, Ha tengeren tul nem mégy: Mert hól galles
terem, s' Hól gálitzkő verem, Nem egy mélyföld
se nem négy: Még a' ki szárnyam fűt, Annak is
nagy cz út, Meg-nyugott elmével légy.

49. Kik étket készítnék, Nem csak szóval hint-
nek, Mindenkor hust és levet: De borsal safrán-
nyal, Szeretsen dióval, Gyömbérrel is ha lehet:
Szegfű sem marad el, Etkeiden jó ize tehet.

50. Illyent a' Kádárnál, Sem penig az Atsnál,
Nem találsz mert nem árul: Kik nélkül az kalán,
Szakátsok fazakán, Meg nem áll, hanem le-hul:
Bóltban kell hát menned, s' Pénzen kell ott ven-
ned, Ambár tudgy is Deákul.

51. Hát ha még tzytrummal, Vagy poma-grá-
nát.

náttal, Vagy narantsal trágyáznál: Ha nem
minden ha, Meg-kelletik néha, Mert ez is a' jó
háznál: Mert nem csak ételben is használ.

52. Ott vagyoni malosa, Nád-méz és mondo-
la. Füge riskása confrejt, Kit (pénze nem lévén,
Inkább hagymát vévén,) A' szegény rend el-felejt:
Hanem ha konyhából, Szakáts vagy szolgáktul,
Valami kitsint ki-rejt.

53. Mind ezekért Kalmár, Nagy mészze föld-
re jár, s' Hányattatik haboktól: Sok napokig viz-
nél Egyebet, vagy égnél, Nem lát: Kérd-meg ma-
goktól: Ha nem hiszed penig, Meny-el az tenge-
rig, s' Kérd-meg az hajófoktól.

54. Fajdalmas fogokért, s' Ház-béli szagokért,
A' temjén vétettetik: Vagy óltár illatnak, Mikor
kell a' Papnak, Myse közben adatik: Ez nem de-
rék eszköz, S'jaga szurokkal köz, Sábeából ho-
zatik.

55. Hát a' fok minerált, Melly a' földből ki-
vált, A' mivelek hól vélszik? Timsót, galitzkővet,
s' Az erőfs kék-követ, Minden festők szeretik:
Miniumot indit, Berfent és bányait, Mind Kalmár-
nál keresik.

56. A' kineső Eötvest, Vagy a' ki szemfényt
vélsz, Vagy a' tetvest illeti: A' bűdös-kő penig,
Koszos főből fottig, s' Rúhból a' kofsz ki-veti:
Fazekasnak mivét, Ekesíti gelét, Ezt mind bólt-
ban veheti.

57. Czifra Kés-tsinálót, Nem csak kontárt, de
jót, A' réz lamma meg illet: Gyöngyhaz is ugyan
ezt, Lakatoft és Nyergest, Hogy ha reá szert te-
het: Ertz, puska-por, és ón, Annak leg-jobb ha-
szon: Ki sok vadakat löhet.

58. Az olyan Levélnek, Kit Czimeres-jelnek,
Tart az ékes Nemesség: Conch-arany a' díszí, Ha
végben úgy viszi, Az író nagy tisztesség: Az or-
szág Deákja, Hártján adgyák ezt ki, Találsz ből-
ben ha szükség.

59. A' jó Kép-írónak, Képre és zászlónak, A'
levél arany illik: Sárga és fehér sík, Könyvet díszí-
fitik, Gyűszű attól tündöklik: Arany s' ezüst
fonal, A' szép skóffiummal, Keszkenőt ékesítik.

60. A' drága kő medált, Toltokot, de kivált,
Császárok Koronáját: Arany és ezüst dróth, Az
Uri paputsot, s' Fő Aszfalyok tiszmáját: A' jó-
féle gyöngyel, Ekesíthetik-fel, Uri leányok haját.

61. Mind ezek Arusnál, Ha egynél nem másnál
Hidgyed meg-találatnak: Mit soha nem láttál,
Sőt nem-is hallottál, Még olyat-is adhatnak:
Nem tart a' Föld semmit, Olyan eszközt a' mit,
Ezek meg nem kaphatnak.

62. No paraszt vészfé kést? Hüvelt is találsz
készt, Erszint-is a' pénzednek: Atzélodra van
lántz, övedre tsattot látsz, Botoft a' gyermekek-
nek: Kártya, salavári, Lám nem drága semmi,
Kedvet találsz ezeknek.

63. Tő Szabónak való, Szötsnek-is vagyon jó,
Him varrónak Spaniol: A' vénnek Oculár, Ki an-
nyit élt immár, Hogy szeme nem szolgál jól:
Menyetskének tükör, Hadd lássa hogy a' bőr,
Piroslik ortzájáról.

64. Ollót ha ki vészén, Az-is vagyon készen,
Lóvakaró, legyező: Ujhelyi szép tsákány. Van tolt-
las buzogány, Inasnak ruha-seprő: Balta, Török
tsákány, Beretva egynehány, Jeles főző-serpenyő.

Va

65. Vagyon folyó-óra, Nemes vagyon lóra,
Vagyon ketse és tsutár: Csizmának való bőr, öv
vagyon teve szőr, Van Bétsi lakat és zár: Van
minden-féle vas, Atzél és szántó-vas, Csak pénz
hozó embert vár.

66. Vagyon sütő-röstély, A' melyről úgy i-
tély, Hogy jó haszon az háznál, Réz, vas gyertya-
tartó, Mindenik koppantó, Bors malom, ki-is
használ: Mosár-is vagyon réz, Csak hogy vened
nehéz, Ha még az árra másnál.

67. Vannak ott alakok, Gyermekeknek va-
lók, Igen jelesek s' tzihrák: Kit tsináltak fából,
Kit penig tézftából, De nem szólnak, tsak némak:
Pattantyusnak valók, Távult közel hozók, Van-
nak szép perspektivák.

68. Vagyon gyermek zörgő, s' Karuly lábán
tsergő, pokrótz is van takaró: Vagyon kaprza s'
paputs, Hogy pénzt adni tudtz, Vagyon harapó-
fogó: Találsz elég dohánt, Vagyon ott tabák-
tartó.

69. Ennyi fok szépséget, Kikben nem érsz vé-
get, Számban sem lehet hozni: Nem semmi nagy
mészszül, Garamanták közzül, A' mi földünkre
hozni: Tehát mit drágállod? Mert majd okát
ballod, Mert nem lehet tékozni.

70. Hát az árak mennyi? Vámok-is meg an-
nyi, A' meg-harmintzadlással: Vendég-fogadó-
ban, Ebédi adóban Kifiró pénz adással: A' men-
nyi pénzt adnak, Tudom hitelt annak, Nem ad-
hatz te Thamással.

71. Sok károk vagyon ám, Valóban s' nem ta-
lám, Az illy mészsze járóknak: Mert a' tenger há-

tá-
tá-
tá-

án, Szélveszek támadván, Sokat hánnak haboknak: Magok is ejtenék, Ha nem könnyitenék, Etkül vízi barmoknak.

72. Hát még a' Pyraták, Tüzes-Tolvaj fiták, Mivel nem intselkednek: Vagy tüzes-laptárol, Vagy crystállyal napról, Közikben tüzet vetnek: Hajójok meg gyúlván, Arujokat dultván, Prädállyák és nevetnek.

73. De még attól fogva, Nézhetik zokogva, Drága marhájak karát: Mert az hegyi-Tolvaj, Uton-járóknak jaj, s' Nem kerülhedd határát: Mit ezek el-vonnak, El-hidd hogy ők annak, Nem adgyak meg az árrát.

74. Midőn már a' végben, Nagy jó reménségben, Hazánkhoz közelitnek: A' Nyiri Pajkosok, s' Erdei Talpasok, Véletlen rájuk ütnek: Marhájak kárával, s' Vérek hullásával, s-Halállal-is fizetnek.

75. Ezt de mit tsudáalom? Híszem meg-tálalom, Itthon való példában: El-indúl edgy Kalmár, Csak két mély-földet jár, Sokadalmi dolgában: Nints még fele útyán, Hogy az ország útyán, Esik Tolvaj markában.

76. De ha szintén az út, A' mellyen oda jut, Lészen-is békefféges: Még is a' nagy kártól, s-Jovan lévő bajtól, Ritkán lehet mentséges: Mert nem mind vásárol, Ki sátorhoz farol, Nem-is mind emberséges.

77. Ha más felé fordul, Tétova kap, és nyul, Marhája lesz hijanos: Kit szür alá rejtnek, Kit palástal fednek, De nem tsak a' szokmányos: Nemes, és nemtelen, Elég vagy on ilyen, Mint Agó, s' mind János.

78. De leg-kiváltképpen, Amaz álnak népen, Kivántatik vigyázás: Ki az Amorr népe, Nem ember, tsak képe, Nála nem bűn a' lopás: Ez azt-is elveszi, s' Magaéva térszi, Mit nem ő szerzett, de más.

79. Noha ennyi bajjal, s' Rettenetes fajjal, Jár az Arufok dolga: De még-is könnyebben, s' Tisztteffégebben él, mint akar melly szolgál, Ki Urak konyhaját, s' Fejedelmek tálat lefi, s' nints egyéb dolga.

80. Mert akar útyyában, s' Akar szép bolytyában, s' Akar házában léend: Váraftól meg-hijúlt, Sok szégyentől pirúlt, Ortzát tsak egyszer sem kénd: Ha néha búsul-is, Lészen még olykor-is, Hogy nyereségen örvend.

81. Bút-is hamar felejt, Szívéből majd ki-ejt, A' szép tárfaság között: Néhai karában, Isten jó-vóltában, Soha meg nem ütközött; Mert útra indúlván, Nem sok idő mulván, Sebi pénzel tőltözött.

82. Az hól talál jó bort, Ott nem tsinál ő tort, Hanem vigan lakozik: Az utat jól tudgya, Bár senki ne mondgya, Arról nem tudakozik: Légyen bár fergeteg, Csak ne légyen beteg, Uttól nem unakozik.

83. Midőn útra indúl, s' Mégyen tsak Bétsen túl, Azt tsak meg sem emliti: Hogy ha másnak mondgya, Magát tsúfúl adgya, Hon lakóknak itéli, De némely Kafsára, Ha mégyen-jására, Hóltig tsak azt beszéli.

84. El-mégyen Barafzlóban, s' Lengyel Karkóban, Talál ő szállást Grätzben, Sokat jár a'

Tifzán, Dunán, Dráván, Száván, El mégyen tzipra
Bétsben: De te majd úgy itélsz, Hogy világ végén
lész, Ha nálunk mehetz Vétsben.

85. El jut Belgiumban, El jut Francofurtban,
Tudgya mint foly a' Rhenus: Azt-is ki-tanulta,
Utryát merre tartya, A' sebbel folyó Mœnus: Sõt
nála nem új hir Tudnia, meddig bir, Felséges Le-
opoldus.

86. A' nagy Angliának, Szép Hollandiának Fő-
városait el-járja: Velentzében is jut, Hól tsak vi-
zen van út, Onnat-is hasznát várja: A' Sarmaciá-
nak Sok városi közőtt, Dantzkát hogy áll, jól
tudgya.

87. Sõt a' meszfzeb lakók, Nem közőttünk va-
lók, Tudgyák hogy áll szép Páris: Az hól e' város-
ban, Berekett kő-falban, Mind ez egész Világ is:
Tudgya, hogy Világnak Csudáihoz illik, Egy to-
ronnyal Tyrolis.

88. Tudgya hol Tyria, Es a' nagy Syria, Láttá
Macedoniát: El járta Egyptust, Kóstitolta a' Ny-
lust, Meg-unta Italiát: Bizvált mondom azt-is,
Találtak oly-is, Ki láttá az Indiát.

89. Azt-is nyilván tudgya, Hogy száraz föld
tartya, A' Keresztyén Európát: Immár meg értet-
te, Hogy nagy tenger vötte, Környül a' nagy Asi-
át: Hogy viz America, Mert azt tsak a' tartya s'
Az Aferek határát.

90. Tudgya azt a' Kalmár, Hol mitsoda mint
jár, s' Mellyik föld mivel termett: Ki fogta tanul-
ni, Minek hol van szűki, Es hol mitsoda nem lett:
Innen ezt el-vízi, Amazt ott meg-veszi, s' ide hoz-
za a' helyett.

a.

A' mi

91. A' mi bõ itt, abban Vitt Muszka országban,
s' Szűköt hozott az árrán: Tudgya hogy mi ott
bõ, Annak az árra nõ, Meleg ország határán: Kik-
ért a' jó Kalmár, illy meszfze földre jár: Hát hogy
örülnél kárán?

92. Ott való kitsiny nufzt, melly mutat szines
úzt, Eér itt huszonkét tallért: Meg annyi barány
bõr, Kin van fekete szõr, Ott majd ugyan annyi
bért: Kirõl jó vásáros, Nem mondgya hogy áros,
Mert a' dologhoz jól ért.

93. A' bors Galarában, s' Constantinápolyban,
Mondgyák hogy igen óltsó: Mint a' mi helyün-
kõn, A' szánto földeken Termõ mezei borsó: Ha
penig oda ér, Mint bors itt annyit ér, A' földbõl
ki-vágott só.

94. Hallom azt-is mongyák, Hogy Bétsben ugy
adgyák, A' mezõn kaszált fénát: Hogy egy erõs
Kotsis, Ambár többet nem-is El-bir két forint ár-
rát: Láttam olyan embert, Ki mondta, Hogy ott
vett. Három pénzen húsz szilvát.

95. Szép dolog az hallas, Sok nemzetség látás,
Csak a' világ szerint-is: De õk hasznot lenek, Mi-
dõn járnak kelnek, Bizony lélek szerint-is: Mert
a' ki szélyyel jár, Szívében bûn nem jár, Csak fele-
lem miatt-is.

96. Testi bujaságtól, s' Torki tobzodástól, Az
idegen föld el von: Sem fűdõ sem az hely Nem
hadgya hogy ki-kelly Az hivságra, mint otthon:
Kártól úton felvén Kõnyörög sz, de nyervén, ör-
vendesz a' jó hasznon.

97. Midõn honnyában jut Szép tselédihez fűt,
s' Gyermekeit apollya: Hogy ha mit meg eszik.

V.

Vagy penig meg-iszik , Azt senki nem károllyá :
Kenyerét és borát, Közli, s' jó barátyát, Házból
ki nem tollya.

98. Pofztóknak a' szépit, s' Köntősnek az ép-
pit Vifel ruhazat gyanánt: De meg-lyukadoztat,
ő ritkán foldoztat, Hanem nyakáról le-ránt:
Mellyel olyan embert Kit szegénység meg-vert,
Ruházott hogy ha meg-szánt.

99. Az Ur illy ályással, Kit nem közlött mással,
Kalmárt böldegitotta: Es mint edgz Izraelt, Ki-
nek adot fok jelt Ugyan ugy tanította: Azért őt
mindennél, Valaki földön él, Joknak-is alította.

100. Ezt az Arusokról, Mind a' Magyarokról,
s' Mint Görögökről irám: Hogy Hazám szép föl-
det, Kenyerét s' gyümölsét Szeretik, mert aka-
rám: Hogy Arust ditsirek , Egyéb jó emberek,
Sem haragufznak talám.

101. Ezeket hogy szerzém, Bús szívemnek ér-
zém Szertelen nagy bánattyát: Mindazáltal biz-
ván, Segítségül híván, A' vigasztalás Attyát: Mi-
vel hogy fogadám, Egy Arusnak adám,
Hogy tartson mint barátyát.

V E G E.

L Ö T S É N.

Nyomtattatott 1690-ben.

